

SETMANARI CASTELLARENÇ

ANY V :: NUM. 222
Castellar del Vallès - 28 maig 1937Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Hores llangoroses

Dringuen a les oïdes de la gent—la gent humil, la que tostemps ha estat la víctima propiciatòria a les convulsions i als enderrocs del poble—aquesta gent de cara colorada pel sol i de pell aspra i morena per la feixugor del treball de la terra que ens proporciona l'aliment corporal de cada dia, dringuen, repetim, amb reus melàngiques i amb una sonoritat d'esquerrellenc aclivellat per les vexades, dringuen a llurs oïdes tota una caterca de flagells alimentats per les circumstàncies que talment com un exèrcit en franca derrota es llencen al damunt de cada poble, de cada llogarret i de cada masia i en forma comminatòria per la fam que menen en el seu si, usurpen uns drets sense altres deures per a ells que els d'acontentar als qui com ells pensen i actuen en perjudici, naturalment, de la col·lectivitat, la major part d'ella al marge dels lamentables esdeveniments que posen en pugna l'esperit altruista del poble.

Per què la comprensió no ha de silenciar per sempre aquest estat morbós amb indicis de contaminació que minven la potencialitat de la raça i la tornen als primitius temps de l'home-fera amb tota llur cruïda i malrestat?

Mentre existeixin els germens destructors no serà pas possible una avinentesa que uneixi mans i cors i faci la mercè de dolcificar les amargors de la vida de sacrifici que sostenim a profit del bé comú i per la felicitat dels pobles.

Cal, però, despullar-nos d'apassionaments delictius i anar tot seguit a la recerca d'aquella germanor que ens és tan necessària per a l'assoliment de l'ideal pel qual ens sacrificuem; si és que certaderament podem fer obra de depuració de tot el que per nosaltres era contaminat de quixotisme absurd i de maquiavelisme exòtic, bé ens caldrà, abans que tot i per damunt de tot ésser comprensius i treballar arduament, conjuntament i sense mirar enrera per tal com l'obra del futur ha d'ésser l'obra en la qual de nosaltres dependrà que sigui de continuïtat o enderrocada al primer bofartut per no haver-la sabut consolidar amb el nostre esforç, amb el nostre prestigi i amb el mutu abraç.

Si és que estimem el poble, pensem que cal treballar i sacrificar-se per ell, car el que nosaltres farem per al seu futur benestar, tard o de jorn ens serà recompensat amb escreix, amb venerable admiració i amb l'afecte més sincer i expressiu que sap posar en totes les coses l'ànima del nostre poble conscient de llurs drets i de llurs deures.

Pels camins de la tirania res conquerirem a no ésser l'odi més desfermat dels nostres germans de raça i el dels nostres fills, sang de la nostra sang, i també el menyspreu ajusticiador dels estranys.

Pensem-hi tots en les hores greus que travessa la nostra terra!

Carta del Front

per Estanislau Salavert

(acabament)

nos estrictament sobre les clàusules que la justícia ens concedeix.

Destruir, matar si cal; però de manera que cada un tingui la consciència prou neta per a presentar-ne estat de comptes quan calgui davant la pròpia consciència.

Destruir? Sí; però, destruir també tot allò que pugui anomenar-se instint.

En la guerra, hom veu moltes atrocitats, davant les quals el temperament

més fort flaqueja i el més dèbil cau. Hom es presta a matar i a morir de manera desesperada. Això és la guerra.

Llavors ve el repòs. Com a comentari, la guerra i l'enemic.

Procedir: L'habitament a la guerra.

Parlar: L'habitament a la guerra.

Però, companys, nosaltres al temps que fem una guerra fem una revolució.

Cal tenir en compte, per tant, que davant les inclemències de la vida, ben serioses per cert, cal oposar-hi tota una

fortitud d'ànim capaç de contrarestar-les.

De què no tothom el posseeix, n'hi ha la completa seguretat.

Per tant, és un deure vostre, un deure de suprema necessitat que vosaltres deveu i podeu complir.

És un deure més. Però en la revolució, en la guerra i menys per la victòria, no es compten els deures ni els sacrificis.

Cal que l'absent lluitador senti el vostre callu, encara que lleu, però que el senti. Cal ajudar-lo en les circumstàncies perquè travessa.

Vosaltres l'ajudareu a ell, però ell, també us ajudarà a vosaltres.

Els dos us necessiteu mútuament.

No solament en el sentit bèl·lic, sinó també en el sentit moral.

Per la puresa de la revolució, escriuiu al milicià. Feu que amb les vostres frases d'afecte no tingui el temps suficient perquè l'absorbeixi la força de la costum. Contràriament, encara que la lluita fos coronada amb la victòria, mort l'ideal i quedant com a deixalla l'instint, la nostra victòria no hauria estat més que guanyar una guerra. Una guerra més, que ens hauria de pesar en la consciència per la infinitat de víctimes que inútilment hauria produït.

Cal que alenteu al milicià. Cal que continuament posseeixi aquella energia necessària perquè en tot moment pugui acarar les circumstàncies amb una perfecta visual de quin és el seu comès.

És una petita contribució. I encara que sembli petita no ho és.

El que ha vist l'alegria amb què és rebuda una carta, es dona compte, si el contingut d'aquesta no és una mala notícia, de la reacció moral que produeix. L'alegria corona el rostre de l'afortunat.

Veuríeu com entre el seu puny estreny el fusell amb doble força, plantant cara a l'enemic com dient-li: Ja veurem qui passarà!...

És un prec que cal atendre. És un deure que cal complir per a l'obtenció d'una nova i esplendorosa societat amb una victòria immediata.

Procedint així, sentireu la satisfacció d'haver complert en un deure, que ultra enfortir la moral d'uns germans que ho necessiten, consolidarà els nostres llaços com a revolucionaris triomfants per a un demà pròxim, quan darrera la fosca d'indefinibles anys d'esclavitud, n'eixirà

triomfant el sol de la llibertat, sota quina claror ens sentirem disposats a continuar la tasca que ens havíem imposat amb les eines de la guerra prenent les eines del treball.

Martín del Río (Terol) 12-5-37.

Diferències

El sol amanyagador, símbol d'igualtat que reparteix les seves carícies somrient a tots per un igual, feia que el dia fos alegre i resplendent.

No lluny d'on em trobava unes dotzenes de cases formaven un petit poble, que rodejat de muntanyes boscatjoses pels encontorns semblaven guardar-lo com una perla.

Desota aquella immensa catifa verda, ja que tal el bosc aparentava, les muntanyes s'estenien fins a banyar-se els peus a la vorera del riu. Les seves aigües es pitllegent com un mirall. Amb el cantar silenciós dels seus ensopegs segueixent el seu camí i fins en certs instants semblen fer via dormides.

El riu, igual que la carretera, com traçats pel pas d'una serp, amb els seus punts encorbats s'endinsa fins al fons de les muntanyes, i entre elles el petit poble amb aparences de mansoi sembla trobar-se assegut a les seves faldes.

El silenci i la calma troben en ell un punt de repòs i així fa que fixa la mirada contemplant aquest espectacle que a tots ofereix la naturalesa, m'ajudi a comparar-ne al mateix temps un altre no menys important amb els ulls del pensament.

Si en la comparança pot haver-hi benefici, no és més que per bé de tots i a profit de qui més ho necessiti, puig que fa referència a la vida amb que viuen els habitants dels pobles i els que ho fan a les ciutats.

No deuen oblidar-se les variades posicions per les quals l'home es troba, ja que per aquesta gran família, humanitat, deuriem prevaler sempre aquelles paraules: igualtat i fraternitat.

Així veiem com en els pobles per ésser petits algunes vegades es troben faltats dels mitjans de cultura, a l'ensem que a les ciutats hi ha un malbarat de vicis repugnants.

A més dels cinemes i teatres, salons de billars i taules d'escacs, coses aquestes no perjudicials però que alguns pobles no tenen, gaudeixen de revistes i atraccions on no poques vegades s'exhibeixen carns execrables, i a més per caràmul de diversió les cases «refugis» prostituits, on la luxúria de l'home el

converteix en una degenerada bèstia; el que vol dir que on hi ha poc deuria afegir-hi, i on molt, suplir el seu lloc amb coses més substancioses pel bé de tots.

A les grans ciutats per a ésser belles deuria arrencar-se d'arrel tot quant té de corruptut i degenerat per ésser un dels perills de la humanitat. Deuria existir, això sí, un malbarat de tot quant sigui progrés de cultura; ah!, però no oblideu els que fins fa poc heu viscut a ciutat com a privilegiats, dels que són persones humanes com vosaltres, als que són vostres germans, pel sol fet que habitant a un petit poble, perquè tot quant tindria de roí quasi podríem aplicar-ho a la vostra responsabilitat en els fulls del llibre de la consciència.

La llavor ben treballada tan produeix en un lloc com a un altre.

LES LLETRES

CANTILENA

I

Per tu canta, per tu plora
cada dia i cada nit
qui et somnia i qui t'adora
sols a dintre del seu pit.

Flama encesa
en la tristesa
d'una vida per sofrir
cada dia
i sense guia
d'una amada per morir.

II

Per tu és a la defensa
de la terra que has nascut;
per tu lluita i en tu pensa
dia i nit i en solitud.

Flama encesa
d'ardidesa
per la vida del terror:
guia els passos
i els seus braços
en el teu càlid recer.

III

Per tu és la seva vida
que es desplega amb patri ardor;
per tu, l'hora enfebrosida,
serà mel pel teu amor.

Flama encesa
i al cor presa
d'una glòria que vindrà:
junta els llavis
sense agravis
per l'amor fer triomfar.

AMAT GOSALBES

D'un camp sembrat tan es cultiva un com l'altre extrem, amb l'afany de recollir el mateix producte, i el món té l'aparença d'un camp gran, on a ésser possible ha de cultivar-se per un igual.

Per això si els pobles petits no poden assolir-se de quants mitjans de cultura són necessaris, deuriem ésser costejats pels germans que gaudeixen de tot en les ciutats, i éssent així, recolzats amb les seves necessitats culturals, els uns ferien dels pobles ciutats, i els altres farien dels homes fars lluminosos, que amb la seva ajuda podrien il·luminar també un camí més ample per a tots.

QUIRZE MORERA

CONDUCTA

Tots els que abans i després del 19 de juliol hagin tingut i tinguin cura de seua pas la labor dels homes de la C. N. T.; guir pas tots els hagin sentit i sentin la seva propaganda revolucionària i hagin analitzat els seus actes, hauran pogut constatar si és que han fet un anàlisi imparcial, que jamai dita labor ha perjudicat a la classe obrera; ans al contrari, amb les seves lluites els millorà la situació econòmica i moral, amb les seves doctrines enaltí l'esperit dels obrers per damunt de totes les passions i amb els seus actes ha sabut avaluar el llegat dels Mestres Eliseu Reclús, Bakounine, Tarrida, Lorenzo i tants altres quina intel·ligència i saber el posaren a disposició dels oprimits i que gràcies a ells, el poble treballador d'avui, és un dic de contenció, una muralla infranquejable per a l'avenç feixista.

Repassin la història minuciosament; fagin un balanç de les persecucions i atrocitats comeses contra els militants de la nostra Central Sindical i analitzin les causes que han motivat tal ensanyament.

Per millorar la situació de la classe treballadora; per atacar tot el que ha representat un escarni, un insult, una mofa a la classe obrera; per tenir la gallardia de desemascarar als que a l'ampar de la llei han traficant com vulgars mercaders amb l'erari del poble; per tot això se'ls ha perseguit, se'ls ha declarat el pacte de la fam; testimonis són dels seus martiris, les parets sinistres de la Quefatura de policia i fins i tot se'ls ha aplicat la llei de fuga.

Heus ací la seva paga; heus ací el seu premi. Els que han fet pit enfora; els que han viscut en continuada lluita contra els «bagarros» del rusc social, no han pogut recollir el fruit dels seus desvetllaments i sacrificis.

I avui, com ahir, es veslluma aquesta corrent en contra dels homes de la C. N. T. (i que consti: en perjudici de tots els autèntics treballadors, sense distinció de classes ni partit). Els que més tenen que agrair del noble comportament dels anarquistes; els que durant els primers dies de la insurrecció, tot eren salameries i acatament a l'ordre revolucionari, avui són els que darrera la cortina de la calúnnia i la cobardia són els que amb unes forces denigrants combaten als que més han lluitat per la causa antifeixista. Potser sigui per aquesta mateixa raó.

Però avui com ahir; contra vent i marejada, els homes de la C. N. T. estan disposats, amb més coratge que mai, a lluitar per la Guerra i per la Revolució; amb la ploma, amb l'intel·lecte, amb el fusell. Palesa prova se n'ha donat.

Perquè entenen que per damunt dels personalismes, per damunt dels interessos propis, hi ha el més sagrat, que és el bé comú; i que per ell lluiten, per ell pensen i per ell estan disposats a senyalar amb el dit, a qui valent-se de la representació d'un sector antifeixista, intenten contra l'objectiu pel qual es lluita en el front i en la reraguarda.

Potser per això, hi ha interès en proparlar d'una forma dissimulada i encoberta tots aquests «bulos» per a que la C. N. T. sigui el blanc dels feixistes.

Els homes de la Confederació Nacional del Treball, prefereixen ésser maltractats per dir la veritat, que ésser recompensats i adulats com certs polítics, amb tal fagin el joc a la burgesia.

CAMIL CARENAS

NOTICIARI

NEN NEGAT

El passat diumenge al matí, a l'anar a banyar-se al Riu Ripoll alguns nous refugiats a «Les Arenes», amb el consegüent esglai es donaren compte que en el lloc conegut per «Gorg de la Illa» de l'esmentat riu, hi havia un nen negat.

Tot seguit en donaren compte a l'encarregat d'aquells refugiats en règim de Colònia i aquest ho participà prest al Consell Municipal i Jutjat Popular, que s'hi personaren tot seguit, ordenant l'aixecament del cadàver i llur trasllat al dipòsit, el qual resultà ésser el del nen refugiat Manuel Casado González, de 11 anys d'edat, qui el dia 18 del mes que som al vespre, desaparegué de «Les Arenes». El mateix dia el company encarregat de dit establiment, ja recorregué el riu i boscos d'aquelles contrades donant les seves recerques resultat negatiu; l'endemà es continuaren fent recorreguts a diverses cases de pagès de la rodalia, boscos i oficiant-se també a varis Municipis i al Comitè Central i Comarcal Pro-Refugiats, participant la desaparició i donant-se les consegüents senyes i fotografies del desaparegut, sense resultat; també es tornà a recórrer el Riu Ripoll, però com que plovia, la poca aigua que baixava era rogenca i tal motiu fou el que privà de poder veure el cos inanimat de l'infortunat minyó, doncs aquest, que anava vestit quedà sota una bauma que forma el mateix gorg.

Segons es desprèn, es tracta d'un suïcidi vertaderament deplorable i anormal en aquesta edat, però anteriorment aquest noi havia estat com a refugiat en règim

familiar, havent-se tingut de traslladar a «Les Arenes» pel seu mal comportament i maneres estranyes d'obrar, impropis de llur edat, ço que ve a demostrar clarament que es tracta de suïcidi.

El dilluns li fou practicada l'autòpsia pels facultatius de la localitat els quals certificaren que la mort fou produïda per immersió.

Bo i deplorant el fet, traslladant l'expressió més viva de condol als seus familiars, Colònia de Refugiats i al Consell Municipal.

ASSEMBLEA DE SINDICATS

Dimecres al vespre, tingué lloc una Assemblea d'afiliats a la U.G.T. i C.N.T. locals en el Saló Municipal d'Espectacles, convocada per les respectives Juntes de les esmentades Organitzacions Obreres.

Presidiren l'acte els companys de Junta de les susdites Sindicals.

El company Didac Hernández, obrí l'acte manifestant a l'Assemblea que l'objecte de la mateixa era el de parlar de la modificació de quotes que satisfan els afiliats, per tal de poder sufragar les despeses dels Refugiats en règim de Colònia a «Les Arenes», del qual, d'acord amb la Conselleria d'Assistència Social i demés companys del Consell s'havia redactat un informe que tot seguit llegirà el company Carenas.

L'esmentat company llegeix l'informe detallat de les despeses ocasionades pels refugiats en règim de Colònia durant les 20 setmanes finides d'enguany, i el càlcul setmanal de despeses que és cobert amb les quotes d'aportació voluntària acordades pels afiliats a les Sindicals i comptant amb el nombre de refugiats existents a la localitat i que la subvenció del Govern és la de 2 pessetes diàries per refugiat, que és insuficient, podrien reduir-se les quotes setmanals en la següent proporció: Les de 5 pessetes, a 2'50; les de 2 pessetes, a 90 cèntims, i les de 1 pesseta, a 45 cèntims.

Diu l'esmentat informe que d'ací endavant també percebran 14 pessetes setmanals aquells individus que tenen refugiats en règim familiar.

Finida la lectura de l'informe, la Presidència pregunta a l'Assemblea si presta la seva conformitat a ço estructurat en principi i aquesta es manifesta en sentit afirmatiu.

Algun afiliat demana la paraula, preguntant se li donin més àmplies explicacions, les quals són contestades per la Presidència.

Un altre company demana la paraula i com que al·ludeix a la Presidència com a membre del Consell Municipal, cosa que aquesta no permet i manifesta que

en aquest acte representa exclusivament l'entitat Sindical a què pertany.

Es produeix un desagradable incident entre alguns companys assistents a l'acte i el qui havia demanat per a parlar, el qual és expulsat del local, demanant la Presidència que s'ablanin els ànims excitats d'aquests provocadors i que imperi la serenitat i l'ordre. Restablert aquest, el company Ronda, manifesta que els qui formen la Presidència són els representants exclusius de les dues Sindicals i per tant, no hi ha representació del Consell Municipal i diu a l'Assemblea que havent-hi varis afiliats que s'han negat a satisfer les quotes setmanals pel sosteniment dels Refugiats, si aquests no es posen al corrent de pagament, els serà retirat el carnet, tan si pertanyen a un Sindicat com a l'altre i per consegüent, no els serà permès treballar a la localitat.

Aquestes paraules del company Ronda, són acollides amb general simpatia, donant-se l'acte per acabat.

DEL FESTIVAL OCELLÍSTIC

La Delegació local del Socors Roig Internacional, ens manifesta haver recaptat procedent del festival ocellístic darrerament celebrat a la nostra població la quantitat total de 194 pessetes, en les quals hi figuren el donatiu fet per la Societat Ocellera Obrera Castellarenca i la recapta popular efectuada pels carrers de la població.

Moltes gràcies a tots els qui varen contribuir a afavorir tan notable Organització Internacional.

RESUM DEL CERTAMEN

Ocells que hi prengueren part: 48 cadeneres, 16 pinsans, 36 passerells i 55 verdums.

Ocells premiats: 16 cadeneres, 2 pinsans, 12 passerells i 19 verdums.

Ocells premiats a la corona: 5 cadeneres, 2 pinsans, 5 passerells i 4 verdums.

Primer premi cadenera: Salvador Castells, de Gràcia. Segon premi: Miquel Porret, de Sant Andreu.

Primer premi pinsà: Vicenç Panadès, de Sant Martí. Segon premi: Josep Avellaneda, de Sabadell.

Primer premi passerell: Joan Fernández, de Gràcia. Segon premi: Joan Prats, de Sabadell.

Primer premi verdum: Marian Amills, de Poble Nou. Segon premi: Joan Puigdomènech, de Sans.

ELS PETARDS

Ens enterem de l'encertada disposició del Consell Municipal referent a la prohibició de tirar petards, així com la venda d'aquesta classe d'explosius, doncs apart de fer-se'n un abús com es venia fent, moltes vegades no es limitaven a fer-los

explotar als carrers, sinó que inclús s'atrevien a tirar-ne a les entrades de les cases, causant el corresponent esglai entre els habitants llurs.

Als contraventors se'ls aplicaran les sancions que corresponguin.

REUNIO DE RABASSAIRES

Per avui a dos quarts de nou del vespre, el Sindicat de Rabassaires Castellarenca, té convocats als seus afiliats a una reunió general que tindrà lloc en el Saló Popular d'Espectacles.

LA CONTRIBUCIO

Pels dies 31 del mes que som i 1, 2 i 3 del proper mes de juny, de 9 a 12 del matí, està anunciat el cobrament en aquesta localitat de la Contribució Territorial i Industrial en el local de costum del Consell Municipal, com segueix:

Contribució Urbana: Deuen pagar-se els rebuts trimestrals, semestral i els anuals.

Contribució rústica: Deu satisfer-se la quarta part dels rebuts trimestrals, semestral i anuals.

Contribució Industrial i de Comerç: Han de pagar-se el primer i segon trimestre d'enguany i també deuen haver-se de retirar aquells rebuts semestral i anuals.

No obstant, tots aquells que preferixin retirar els rebuts a Sabadell, poden dirigir-se a la Recaptació de Contribucions i impostos (Montserrat, 4) del 21 al 30 de juny proper, ambdós inclosos, de 9 a 1 del matí, sense recàrrec.

Ço que publiquem per a coneixement de tots aquells a qui pugui interessar, advertint que la Comissió Especial per a

l'Administració de la Propietat Urbana, ja cuidarà de retirar aquells rebuts que facin referència a les cases que administra.

UNA VISITA

El passat dissabte i acompanyat del jove i prometedor conreador de les arts Joan Gibernau, rebérem la visita del novell aquarel·lista terrassenc Dalmau, el qual reconegué i féu del nostre paisatge, un gran elogi.

Segons sembla, el company Dalmau pensa realitzar alguns treballs aquarel·lístics, d'acord amb els colors que emmenen de les encontrades castellarenques.

Desitgem al bon amic Dalmau, que el fruit que pugui treure del nostre terrall li proporcioni un esclatant èxit.

DEFUNCIO

Dia 18.—Manuel Casado González, de 11 anys d'edat.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Jaume Montllor - Carrer Sant Miquel

FARMACIA de torn per a diumenge,

Torras, E

Castellarenc:

Ja ets subscriptor del periòdic del teu poble?

Amb el teu petit ajut contribuiràs a portar a terme una gran obra on s'hi mirallarà el dia de demà.

Aportant el teu esforç moral i material dones fe de vida als actes i deures de ciutadania.